

РЕШЕНИЕ

№ 2039

гр. София, 30.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 16.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **10587** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на Н. Е. П., живущ: [населено място], ж.к. „ Д., [жилищен адрес]0, ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № 1971 / 06.10.2020 г., издадена от Р. У. на длъжност младши автоконтрольор - СДВР Отдел „Пътна полиция“, с която на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП е наложена ПАМ - временно отнемане на свидетелство за управление на МПС за срок не повече от 18 месеца.

Иска се отмяна на заповедта като незаконосъобразна.

Жалбоподателят Н. Е. П., редовно уведомен, се явява лично и моли заповедта да бъде отменена като незаконосъобразна.

Ответникът Р. Г. У., СЕКТОР ПП ПРИ СДВР, редовно уведомен, не изпраща представител. Депозирани са писмени бележки

Заинтересована СТРАНА СДВР, редовно уведомена, не изпраща представител.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

От фактическа и правна страна.

Съдът намира жалбата за допустима, като подадена от надлежна страна, срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол, и в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 172, ал. 5 от ЗДвП, указан от административния орган в оспорения акт. Заповедта е връчена на жалбоподателя лично срещу подпис, а жалбата срещу заповедта е депозирана в установения от закона срок.

След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, и като извърши служебна проверка за законосъобразност по реда чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

С оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата № 1971 / 06.10.2020 г., издадена от Р. У. на длъжност младши автоконтрольор - СДВР Отдел „Пътна полиция“, на жалбоподателя на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП е наложена следната мярка: временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

В мотивите на заповедта е посочено, че на 06.10.2020 г. около 05:20 часа в [населено място] на [улица] управлявал лек автомобил – „Пежо“ 406 с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на А. В., по [улица], в посока от [улица] към [улица], като срещу бл. 146 не спрял при подаден светлинен и звуков сигнал от автомобилен патрул 141, след което бил спрял до бл. 29. Водачът отказал да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест дрегер 7510 № 0212. На водачът бил издаден талон за медицинско изследване № 093097 за МБАЛ Св. „А.“, но П. не дал кръв за изследване.

Принудителната административна мярка по своя характер е вид административна принуда, за прилагането на която е предвиден процесуален ред, различен от реда за търсене на административнонаказателна отговорност. По смисъла на чл. 171 от ЗДвП принудителните административни мерки се налагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон, поради което те са от вида на преустановяващите ПАМ. Волеизявлението за прилагането на ПАМ се обективира в заповед, която има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и се издава по реда на Глава пета, Раздел втори от АПК. Предпоставка за издаването на заповед с правно основание по различните състави на чл. 171 от ЗДвП е извършено от водача или собственика на МПС съответно на хипотезата на правната норма административно нарушение, което се установява с акт за административно нарушение /АУАН/, съставен от компетентните длъжностни лица. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП АУАН се ползва с доказателствена сила до доказване на противното, поради което доказателствената тежест за установяване на фактическа обстановка, различна от тази по АУАН, лежи върху жалбоподателя срещу заповедта за прилагане на ПАМ. В този смисъл следва да се отхвърли като неоснователно и недоказано твърдението на жалбоподателя свързано с авторство на деянието. Съдът възприема същото като част от защитната теза на оспорващия, която не се доказва по делото.

За установяване на нарушението, извършено от жалбоподателя е съставен АУАН № АА 831979/06.10.20 г., в който е описана фактическа обстановка, идентична с тази от оспорената заповед, а като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 174, ал. 3, т. 1, предл. 1 от ЗДвП. Описаните в АУАН фактически обстоятелства за извършено административно нарушение по ЗДвП съставляват едновременно и фактически обстоятелства за издаване на обжалваната заповед. В този смисъл АУАН безспорно е част от административната преписка по издаване на заповедта за прилагане на ПАМ и съдържа фактическите обстоятелства на акта по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4, предл. 1

от АПК, които не са оборени по надлежния ред в хода на производството пред настоящата инстанция.

В хипотезата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП може да се приложи ПАМ „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство“ на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

По аргумент от разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки, вкл. и такива от вида на процесната, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазване на правилата за движение и на изискванията, определени в закона и издадените въз основа на него нормативни актове, се осъществяват от съответните служби по тази глава, съгласно чл. 170, ал. 1 от ЗДвП. Със Заповед на министъра на вътрешните работи са определени структурите на МВР, които да осъществяват контрол по ЗДвП, като са посочени областните дирекции на МВР, а със Заповед на Директора на СДВР за упълномощаване на длъжностни лица от СДВР, които да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП на основание чл. 43, ал. 4 от ЗМВР и горепосочената заповед на министъра на вътрешните работи, са определени /упълномощени/ да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки посочените в заповедта длъжностни лица, включително и мл. автоконтрольор У., т. е. издателят на оспорената пред съда заповед е от компетентните длъжностни лица, които са определени да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП и в частност на основание чл. 171, т. 1, б. „б“.

Що се касае до оспорванията на жалбоподателя, свързани с наведените твърдения относно авторство на деянието, съдът намира, че с оглед приетите по делото доказателства оспорването е неоснователно.

Съдът не кредитира показанията на свидетелите К. и З., защото те са в приятелски отношения с жалбоподателя, заинтересовани са от изхода на делото, техните показания не се подкрепят от останалите събрани по делото доказателства и тези свидетели не са очевидци на случилото се по време на проверката.

Ето защо заповедта, като издадена от компетентен орган, при спазване на административно-производствените правила, при изяснени факти и обстоятелства по случая, които са решаващи, както и в съответствие с материалния закон и целта на закона не следва да се отменя от съда.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Е. П., живущ: [населено място], ж.к. „ Д., [жилищен адрес]0, ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № 1971 / 06.10.2020 г., издадена от Р. У. на длъжност младши автоконтрольор - СДВР Отдел „Пътна полиция“, с която на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП е наложена ПАМ - временно отнемане на свидетелство за управление на МПС за срок не повече от 18 месеца.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: